

Дорога на Київ у ґрунті й підґрунті...

Платон Воронько

Дорога на Київ у ґрунті й підґрунті,
В купинному здвижі, в грудневому грудді,
Поросла тернами, снігами задута,
Узута в сирицю, кривава, роззута,
Ота, що до ніг — праслов'янським племенам:
Полянам, древлянам і всім безіменним.
Дорога козацька, повстанська дорога,
Крізь дикі поля й ненаситні пороги.
Дорога Хмельницького, Гонти, Шевченка...
Глибинна дорога — не стежка-кочевка.
По ній прямували піхота, обози,
Під стягом жовтневим пройшли паровози,
Сто сотень блискучих шабель Примакова
І партизанська гроза Ковпакова.
Дорога на Київ гуде, наче мідь,
Дзвоном п'ятнадцяти наших століть.